

KREATIV BROBYGNING

ARKEN

INDHOLD:

SIDE 3
UNGE OG KUNSTMUSEER
ARKENs direktør

SIDE 5
SAMARBEJDE MELLEM DANNELSES
OG UDDANNELSESINSTITUTIONER
Leder af ARKEN Undervisning

ARTIKLER

SIDE 7
UNGES UDDANNELSESVALG OG
BROBYGNING
Center for Ungdomsforskning

SIDE 11
HVAD ER BROBYGNING PÅ ARKEN
I DAG?
ARKENs tovholder

SIDE 15
KUNST – RUMMER OG RAMMER
Museumsunderviser

SIDE 19
BROBYGNING HAR FORANDRET
ARKEN
Museumsunderviser

SIDE 22
ARKEN ER BLEVET EN DEL AF
VORES HVERDAGSBEVIDSTHED
CPH WEST

SIDE 25
MELLEMVÆRENDE OG MANGFOL-
DIGHED
Kulturstyrelsen

DELTAGEREVALUERINGER

SIDE 9
JEG VED GODT AT MAN SKAL VÆRE
DYGTIG FOR AT DET LYKKES
Elev, Produktionshøjskolen i Brøndby

SIDE 13
175 ELEVER FRA KØGE BUGT
Brobygningskoordinator, UUV Køge Bugt

SIDE 17
OTTE DAGE PÅ ARKEN I NOVEMBER
2012
Linjeleder, Produktionshøjskolen i Brøndby

SIDE 21
10. COM FRA ENGSTRANDSKOLEN I
HVIDOVRE
10. klasse koordinator, Hvidovre

SIDE 24
TÅRNBY UNGDOMSSKOLE I BRO-
BYGNING
UU-centerleder og UU-vejleder, UU Tårnby

TAK TIL:

Kulturstyrelsen for økonomisk støtte til projektet Kunstmuseet og ikke brugere 15-25 år og bidrag til publikation

Ungdommens Uddannelsesvejledningscentre UU-Center Syd, UUV Køge Bugt, UU Roskilde, UU Vestegnen, UU Tårnby, CPH WEST og Fremtidslinjen for godt samarbejde i projektperioden og fremtiden

CeFU – Center for Ungdomsforskning

10. klassecentre, produktionshøjskoler, folkeskolens udskolingsklasser og deres lærere fra følgende kommuner:

Albertslund, Brøndby, Frederikssund, Glostrup, Greve, Hvidovre, Høje-Taastrup, Ishøj, København, Køge, Lejre, Roskilde, Rødovre, Solrød, Tårnby og Vallensbæk

BROBYGNING FAKTA:

- Unge fra Region København og Region Sjælland har deltaget i Brobygning på ARKEN
- 1.176 unge har gennemført brobygning på ARKEN 2010-2012 – gennemførelsesprocenten er 87
- ARKEN arbejder sammen med UU-Center Syd, UUV Køge Bugt, UU Tårnby, UU- Roskilde og UU-Vestegnen
- 194 vejledere er blevet præsenteret for brobygningsforløbenes form og indhold på ARKEN
- ARKEN har samarbejdsaftaler med CPH WEST i Ishøj og Fremtidslinjen i Køge
- ARKEN har i projektperioden gennemført 49 brobygningsforløb – i alt 1225 timer undervisning og vejledning

UNGE OG KUNSTMUSEER

ARKEN har de sidste tre år arbejdet med projektet "Kunstmuseet og ikke-brugere i alderen 15 – 25 år", støttet af Kulturstyrelsen. Det er tydeligt, at kunstmuseet har rigtig meget at tilbyde denne gruppe. Ungdommen er blandt andet kendetegnet ved, at man træffer sine første store eksistentielle valg og lærer at stå på egne ben. Valg som handler om uddannelse, der har betydning for ens fremtid, og som derfor bør træffes velovervejet. På ARKEN ønsker vi at være i dialog med det omgivende samfund og at kunsten bruges til at gøre den enkelte klogere på sig selv og dermed på livet. Vi har derfor med projektet, der med tiden er blevet om-døbt til ARKEN Brobygning, ønsket at invitere de unge ind på museet, så de kan bruge udstillingerne aktivt i deres overvejelser om fremtiden.

Kunsten er ikke fjern og ophøjet, den handler om den enkeltes egen tilværelse og det samfundsfællesskab, vi lever og dør i. Hver gang ARKEN åbner en ny udstilling, er der gået et kolossalt og spændende arbejde forud. Ikke blot

med at skaffe de bedste kunstværker til udstillingen, udgive katalog og installere værkerne, men også med at udvikle netop det udstillingsdesign, de formidlingsformer og de undervisningstiltag, der kan være en løftestang for den enkeltes møde med kunsten. Mødet med kunsten på ARKEN skal nemlig være aktivt, tankevækkende og meningsfuldt. På den måde er museet et mødested for både kunsten og fællesskabet, hvor alle medborgere skal føle sig velkomne til at gå i dialog med kunsten uanset alder, køn, uddannelse, social status eller etnisk baggrund. ARKENs besøgende er vores omdrejningspunkt og største ressource, og sammen kan vi være med til at øge livskvaliteten og styrken i samfundets fællesskaber.

Med fokus på kunsten har de deltagende i ARKEN Brobygning haft mulighed for at reflektere over de svære valg, der skal træffes som ung, på en ny måde. Det har vist sig, at mødet med kunsten har givet dem et udvidet refleksionsrum, der kan gøre dem klogere på sig selv og dermed på livet. •

“På ARKEN ønsker vi at være i dialog med det omgivende samfund og at kunsten bruges til at gøre den enkelte klogere på sig selv og dermed på livet.”

SAMARBEJDE MELLEM DANNELSES- OG UDDANNELSESINSTITUTIONER

Hvad kan dannelseinstitutioner tilbyde uddannelsesinstitutioner? Vi ønsker at præsentere, hvad de involverede parter har lært af at deltage i et samarbejdsprojekt om udviklingen af alternative brobygningsforløb for unge uddannelsessøgende.

Med denne publikation ønsker ARKEN at dele erfaringerne fra projektet "Kunstmuseet og ikke-brugere mellem 15 og 25 år", som er støttet af Kulturstyrelsen. Målet med projektet har på den ene side været at præsentere kunstmuseet for nye brugere – unge i alderen 15 – 25 år - og på den anden side at vise ungdomsvejledere, hvordan kunstmuseet kan bruges til refleksion over livets store spørgsmål. Projektet har været et samarbejdsprojekt, der har involveret unge uddannelsessøgende, lærere på 10. klassecentre og produktionskoler, vejledere og uddannelsesledere fra ungdomsuddannelser.

Mange stemmer

ARKEN har ønsket, at alle interessenter skulle komme til orde, så projektets mangfoldige læringsudbytte kunne synliggøres. Publikationen er derfor en samling korte artikler og statements, der fra forskellige indfaldsvinkler belyser, hvilken betydning projektet har haft, og hvordan disse erfaringer kan bruges fremadrettet.

Vi har ønsket at vise projektets betydning på flere planer og præsenterer derfor meget forskellige typer tekster, der zoomer ud og ind på projektet. Først præsenteres brobygningsforløbenes potentialer ud fra et forskningsperspektiv,

hvorefter det konkrete projekts udvikling fortælleres. Herefter kommer nogle personlige beretninger, hvor unge og museumsunderviserne reflekterer over deres udbytte, fulgt af vejlederne og lærernes udtalelser. Uddannelseslederen på ungdomsuddannelsen beskriver, hvad samarbejdet har betydet for deres institution, og til sidst præsenterer kulturstyrelsen hvilke potentialer, de ser i denne type projekter.

Status

Støtteperioden for projektet er nu slut, men samarbejdet og brobygningsforløbene fortsætter. ARKEN Brobygning har været et projekt, hvor kunstmuseet som dannelseinstitution har været facilitator for at udvikle nye brobygningstilbud til unge uddannelsessøgende, så de i museets kreative læringsrum og med kunsten som omdrejningspunkt har kunnet reflektere over, hvilken uddannelse de skulle vælge for at komme nærmere deres fremtidsdrømme. Projektet har kun været muligt at realisere, fordi Kulturstyrelsen har støttet, og fordi alle involverede parter turde at gå nye veje for at finde alternative brobygningsmetoder, så flere unge kan komme tættere på deres fremtidsdrømme. •
God læselyst!

UNGES UDDANNELSESVALG OG BROBYGNING

Unge uddannelsesvalg og -veje har gennem det seneste årti været genstand for megen opmærksomhed fra politikere, undervisere, vejledere og forældre. Den overordnede målsætning er – og har været – at skabe uddannelsesmuligheder for alle unge.

Det er tydeligt, at betydningen af uddannelse er slået igennem hos de unge. Som en ung beskriver det i en af CeFUs undersøgelser:

“En uddannelse for mig er meget vigtig, da det er den, jeg skal leve af resten af livet. Det er min uddannelse, der skal gøre, at jeg får et dejligt liv” (pige, 9. klasse).

De unge har i den grad taget idéen om uddannelse, som en nødvendig ingrediens i ‘det gode liv’, til sig og gjort den til rettesnor i deres liv. Derfor opleves valget af ungdomsuddannelse også meget betydningsfuldt. Samtidig er en helt gennemgående tendens i unges uddannelsesvalg en stigende individualisering, der viser sig i form af, at de unge oplever at have mange valgmuligheder og et stort spillerum i forhold til at forme deres liv, som de vil. På den anden side kan de mange valg også opleves som uoverskuelige og overvældende og med et stærkt fokus på muligheden for at skabe sig selv, betyder det også tendentielt, at pilen peger tilbage på én selv, hvis livsprojektet ikke folder sig ud som man troede, og man må opgive sine drømme eller støder ind i nederlag undervejs.

Nye bekymringer

De unge står på kanten af folkeskolen over for et tilsyneladende væld af muligheder, og mange ser frem til nye udfordringer med forventning. Men valget af ungdomsuddannelse er også forbundet med bekymring og ængstelse for at vælge ‘forkert’ og havne på et sidespor eller endnu værre på en blind vej! Overordnet ser vi tendenser, der peger i retning af, at uddannelsesvalget opleves mere risikofyldt og ‘stressende’ end tidligere. De unge er i stigende grad fokuseret på uddannelse som et krav og ikke blot som en mulighed, og bekymringen for ikke at klare den, eller for at blive sorteret fra, lurer hos mange unge. Risikobevisthed og målrettedhed kan siges at være ‘det nye sort’ i relation til unges uddannelsesvalg, og ‘det rigtige’ uddannelsesvalg opleves af mange som alt afgørende for, hvordan fremtiden vil forme sig. En ung formulerer det således:

“Altså selvfølgelig, det er ikke nogen helt vild rar situation, fordi hvis du begynder på ét eller andet, og du ikke kommer igennem dér, og hvad nu hvis du aldrig nogensinde klarer det, eller hvad nu hvis du ender med at blive én eller anden arbejdsløs én, der skal leve på

bistand resten af dit liv, ikke?” (Dreng, 9. klasse)

Det nemme valg

For nogle unge er valget dog relativt simpelt og ligetil – de ved, at de skal videre på en gymnasial eller erhvervsfaglig ungdomsuddannelse. Det kan være unge, som har en klar forestilling om, hvilket job de gerne vil arbejde med efterfølgende – for eksempel unge som starter på en erhvervsuddannelse, fordi de vil være tømrer eller arbejde som sosu-assistent. Det kan også være unge, som endnu ikke har lagt sig helt fast på et jobperspektiv, men som har en idé om en retning. Disse unge tager en gymnasial uddannelse, så de senere kan videreudanne sig i retning af det felt, de er interesserede i, eller fordi de med en gymnasial uddannelse får endnu et par år i en skolesammenhæng, der også fungerer som pusterum fra ‘valg-stressen’, og som giver dem mulighed for at tænke sig om og blive mere klar over i hvilken retning fremtidsdrømmene skal rettes.

Brobygningsforløb

For alle grupper af unge kan brobygningsforløb være et givende møde

med en fremtidig uddannelse. For nogle unge kan traditionelle brobygningforløb i form af besøg på en ungdomsuddannelse være en produktiv måde at få be- eller afkræftet om det valg af ungdomsuddannelse, man overvejer, også 'holder vand'. Det kan med andre ord være en måde at blive bekræftet, udfordret og 'forstyrret' i sit valg.

For andre unge, hvor der er tale om mere grundlæggende tvivl omkring uddannelsesvalget, kan brobygningen have en anden funktion. Her kan den hjælpe med til at rammesætte og afprøve grundlæggende spørgsmål som: Hvad har jeg lyst til? Hvad kan jeg magte? Hvilke muligheder er der for mig uddannelses- og jobmæssigt? Men hvis man som ung er grundlæggende i tvivl om fremtidsperspektiver og umiddelbart har svært ved at se sig selv på en ungdomsuddannelse, er det ikke sikkert, at et besøg på en ungdomsuddannelse er det, der skal til. For disse unge kan der være behov for andre typer og mere omfattende brobygningforløb og

“Hvad har jeg lyst til? Hvad kan jeg magte? Hvilke muligheder er der for mig uddannelses- og jobmæssigt?”

vejledningsindsatser. Indsatser der sætter spot på unges valgprocesser i et bredere perspektiv – og giver de unge mulighed for, i fællesskab med andre unge, at reflektere over mulige fremtidsdrømme, ønsker og uddannelse.

Vigtige eksperimenter

Der er i Danmark brug for at eksperimenterer med, hvordan man generelt kan udfordre alle unges uddannelsesvalg og i særdeleshed, hvordan man kan hjælpe uafklarede unge på vej til at afsøge deres muligheder i ungdomsuddannelseslandskabet. Der er

mange steder i landet tiltagende forsøg med at udvikle forskellige former for brobygning, hvilket i høj grad må anses for at være en god og vigtig udvikling. Vigtig fordi vi samfundsmæssigt har brug for både at understøtte og udfordre de unges valg, således at de unge også spreder sig ud på viften af forskellige uddannelsesmuligheder. Men ikke mindst er det også vigtigt for den enkelte unge at få den bedst tænkelige vejledning i den overgang som gerne – for flest mulig unge – skulle kunne åbne op for nye og udfordrende oplevelser på vejen fra grundskole til ungdomsuddannelse. •

JEG VED GODT, AT MAN SKAL VÆRE DYGTIG FOR AT DET LYKKES

Jeg har længe ikke vidst, hvad jeg skulle med mit liv, og jeg har været meget i tvivl. Jeg har været rundt om mange ting, men ikke fundet frem til det, jeg virkelig ville.

Men en dag slog det mig, da jeg stod med et kamera i hånden. Så min drøm er at blive fotograf, på den ene eller anden måde, og at gå i dybden med det og leve i en verden af billeder og historie.

Jeg håber, det bliver mit fuldtidsarbejde, men jeg ved godt, at man skal være dygtig for at det lykkes. Men udover det har jeg et webmagasin, som vi også arbejder meget med og tager billeder til.

Vi håber selvfølgelig, at det bliver noget stort engang, og at vi kan komme ud på markedet med det.

Jeg er helt sikker på, at det er fotograf, jeg bliver. Jeg håber på, at jeg skal arbejde med en masse forskellige ting, men drømmen er at have mit eget og at rejse rundt i verden og tage billeder. At være to uger på ARKEN, hvor vi har arbejdet med personlig udvikling og kunst, har været megafedt!

HVAD ER BROBYGNING PÅ ARKEN I DAG?

Brobygning på ARKEN er vejledning, succesrig outreach og community building.

ARKEN har gennem brobygning skabt et unikt samarbejde med Ungdommens Uddannelses-centre (UU Centre) i museets nærområde og med uddannelsesinstitutionen CPH WEST i Ishøj. Uddannelsescentre og deres vejledere er en naturlig del af fødekæden, da de henviser de unge til forløbene, som udbydes i samarbejde mellem CPH WEST og ARKEN. Det betyder, at ARKEN i dag har et meget nært samarbejde med UU-centre, CPH WEST, skoler og produktionshøjskoler. De kreative brobygningsforløb er i dag så populære, at kapaciteten er nået med de 15 – 20 ugeforløb, museet afvikler årligt.

Baggrunden

I forbindelse med et ønske om at få flere unge til at bruge museet, søgte ARKEN Kulturstyrelsen om midler til at samarbejde med institutioner, der har kontakt til de unge mellem 15 og 25 år. Projektet "Kunstmuseet og de unge ikke-brugere mellem 15 og 25 år" blev bevilget i efteråret 2009 og løb fra 1. januar 2010 til 1. juli 2012. Denne publikation er afslutningen på projektet. Starten af projektet var en dialog med målgruppen, hvor det blev tydeligt, at hvis museet ønskede at være relevant for de unge, skulle aktivitetsniveauet og dialogen intensiveres samtidig med, at der skulle være god tid til besøget. De unge gav endvidere indtryk af, at en del ikke var klar over, hvad de ville med deres liv i forhold til uddannelse og job. De ønskede inspiration, viden og vejledning. Det var ikke begrundet

i mangel på valgmuligheder. Snarere tværtimod. De fandt, at junglen af muligheder var svær at navigere i.

Med denne viden i baghovedet gik jeg som tovholder i gang med at søge kontakt til de omkringliggende UU-centre og til de nærmeste ungdomsuddannelsesinstitutioner. ARKEN indgik samarbejdsaftaler med CPH WEST i Ishøj og Fremtidslinjen i Køge. UU-centersyd i Ishøj, UUV Køge Bugt i Køge, UU Taarnby og UU Vestegnen bidrog med vejledningsmæssig sparring. ARKEN brobygning er således blevet til i en fælles proces. Det er ikke ARKENs projekt og ikke UU-centrenes eller CPH WESTs projekt, men netop et fælles projekt, hvor de unge og ungdomsuddannelserne kan bruge museet som refleksions- og erkendelsesrum i forbindelse med afklaring omkring uddannelsesvalg.

Organisering

Brobygningsforløbene på ARKEN er etableret på baggrund af de lovgivningsmæssige forudsætninger for brobygning og de erfaringer, vi har gjort os i praksis i dialog med de unge og deres tilholdssteder. Alle vejledere fra UU-centrene kommer løbende til informations- og praksisworkshops på museet. Her mærker de på egen krop – i teori og praksis – hvad de unge kommer igennem i et ugeforløb på museet. Det vil sige, at vejlederne kender programmet og ved, hvad de unge bliver tilbudt, når de møder op til de alternative brobygningsforløb.

Det konkrete forløb

Når det enkelte forløb skal gennemføres, planlægges det i samarbejde mellem rekvirenten og ARKENs undervisere. For kursisten betyder det, at den obligatoriske vejledning tilbydes digitalt 24 timer i døgnet og personligt eller gruppemæssigt efter behov og aftale. Alle mandage modtages nye hold på CPH WEST. Her får holdet en introduktion til uddannelsesinstitutionen og ugens program i øvrigt. De følgende fire dage er brobygningsforløbet placeret på ARKEN. På museet udarbejdes digitale portefolier over deres aktiviteter, og alle brobygningsdeltagere modtager ved endt kursus et deltagerbevis.

Styregruppe

I dag er ARKEN brobygning ikke længere et projekt, men en del af museets faste tilbud. For at dyrke den fortsatte samarbejdsdimension fortsætter projektets styregruppe med at mødes halvårligt. Gruppen består af syv deltagere fra UUC'erne, CPH WEST og tovholderen fra ARKEN. Møderne er vigtige, fordi det er her, partnernes og de unges evalueringer diskuteres. Samtidig er det et forum for udvikling af samarbejdet og de konkrete forløb. Interessen for alternative brobygningsforløb er i stadig vækst, hvilket kan ses gennem de henvendelser, ARKEN modtager, fra såvel Region Hovedstaden som Region Sjælland, der ønsker at kunne tilbyde deres lokale unge lignende brobygningsforløb. •

175 ELEVER FRA KØGE BUGT

Kunstmuseet ARKEN har sammen med CPH WEST og blandt andre Ungdommens Uddannelsesvejledning UUV Køge Bugt gennemført et spændende projekt, hvor der er bygget bro til museet for folkeskolens ældste elever. Projektet har været en succes.

U-Centrenes funktion er primært at hjælpe unge, der har brug for afklaring i forhold til at vælge uddannelse. I samarbejdet med ARKEN er muligheden åbnet for, at kunst- og formidlingsfaglige uddannelser præsenteres i et alternativt læringsrum.

Det har været af stor betydning, at samarbejdet også har inddraget CPH WESTs erhvervsuddannelsesindgang Produktion og Udvikling, der blandt andet indeholder erhvervsuddannelserne som beklædningshåndværker, plastmager, smed, teknisk designer, værktøjsmager og ædelsmed. Alle uddannelser, hvor kendskab til og sans for form, design, farve og materialevalg er vigtige kompetencer for en dygtig håndværker.

Siden UUV Køge Bugt og ARKEN i 2010 indgik samarbejde om brobygning, har cirka 175 elever fra 9. og 10. klasse deltaget i brobygning på ARKEN henholdsvis på ordinære brobygningsforløb udbudt til alle 9. og 10. klasser og på særlige individuelle forløb, udviklet og planlagt med brobygningskoordinator og lærerne i 10.klasses centrene i UUV Køge Bugts område.

I løbet af brobygningsugen har der været arbejdet med blandt andet

arkitektur, grafik, design, dans, film, lyd og foto.

Brobygning på ARKEN har givet eleverne mulighed for at lære om kunsthåndværk og kreativ tænkning i autentiske omgivelser med professionelle vejledere. Altså muligheder som sjældent kan indeholdes i grundskolens

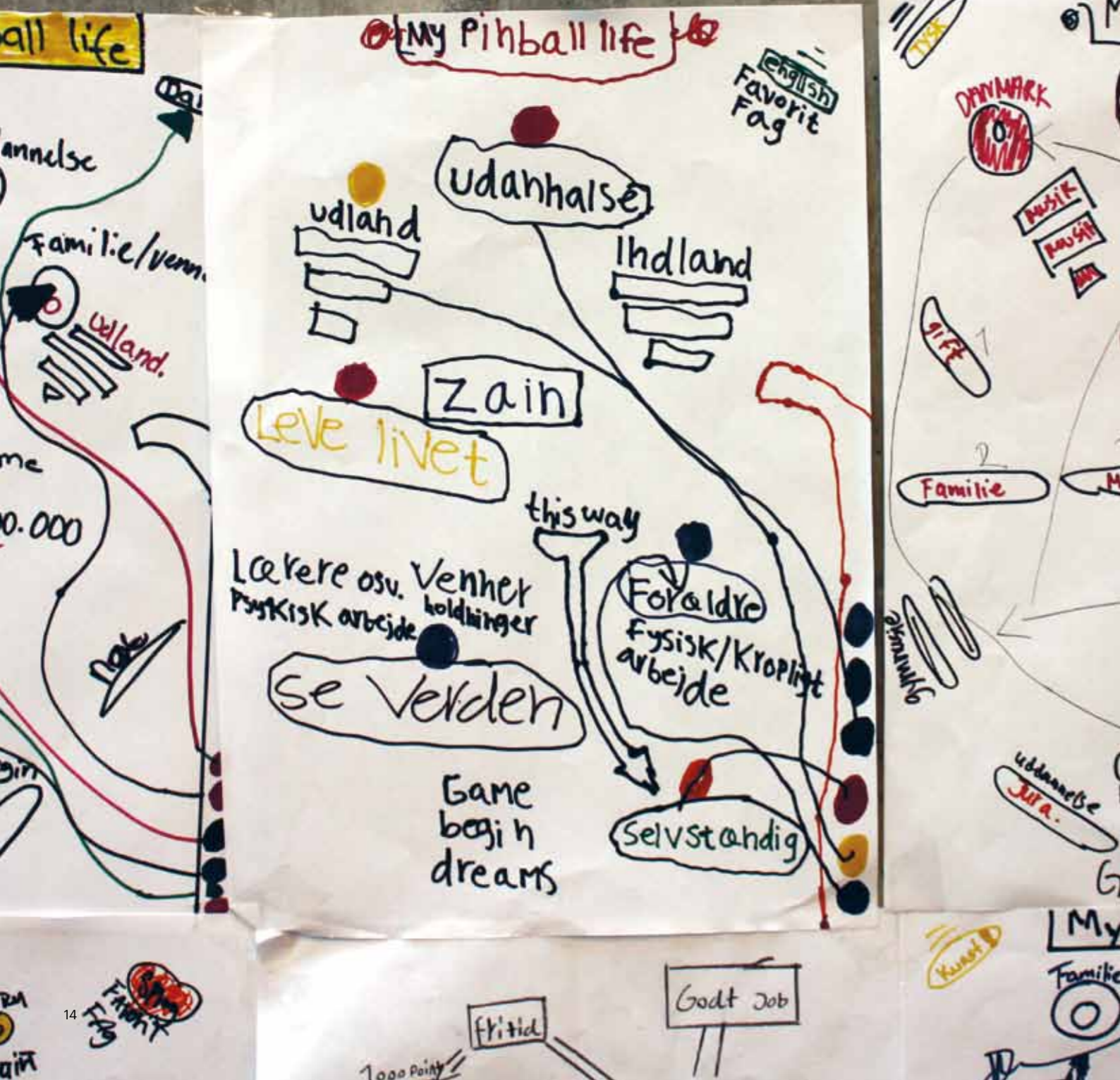
almindelige hverdag.

Målet med brobygningsforløbene er netop at fremhæve unges faglige og individuelle kompetencer og hjælpe dem til større afklaring i valget af uddannelse. Målet er på alle måder blevet indfriet for 175 elever, der de sidste par år har været en uge på ARKEN. •

KUNST - RUMMER OG RAMMER

En skolelærer giver feedback efter sit andet år med brobygning på museet. "De har forandret sig, efter de kom hjem fra en uge på ARKEN".

Hvad forløbet helt præcist ændrer i hver enkelt brobygger, er nok ligeså svært at afgøre som en klart defineret betydning af et samtidskunsværk. Men en ting er sikker, samtidskunsten på ARKEN giver formidleren plads til at arbejde med 'hele mennesker', og den rummelighed er basal for at nærme sig et værdibaseret og vedrørende uddannelsesvalg.

Ny formidlerrolle

Min formidlerrolle er ændret. Der skal være plads til deltagerbeslutninger, at more sig og mærke alvoren. Det har medført, at jeg i dag praktiserer *nudging*. Det vil sige, at formidlingen består i manipulering på en positiv, underspillet og legende måde. Brobyggerne har hovedrollen. Jeg instruerer anslaget, dogmer for aktiviteterne og spiller konsulentrollen.

På et konkret niveau sker identifikation og *nudging* for eksempel, når de 'digitalt indfødte' brobyggere bruger deres digitale færdigheder til at skabe digitale designs udfordret af ARKENs kunst og rammer. Her *nudges* de frem til at mærke et ægte behov for kunstfaglig viden for at opnå et tilfredsstillende æstetisk produkt. Resultatet afhænger af deres indsats og beslutninger. De bliver trænet til selv at tage stilling og opsøge viden, og den opsøgende stil overfører vi til vejledningen på ARKEN.

My Pinball Life

Deltagernes respons på forløbene viser, at formen og identifikation med

museet er afgørende for, at de kan se sig selv som handlingskompetente aktører på og uden for ARKEN. Brobyggerne vil vide, hvad de kan bruge forløbet til. Derfor forbereder vi brobyggerne ved et skolebesøg om mandagen. Vi diskuterer uddannelsesønsker, ser på ARKENs kunsværker og tidligere deltageres produktioner. For at skabe en meningsfuld relation får de en kreativ opgave. Øvelsen kan for eksempel være under temaet "My pinball life", hvor deltagerne parafraserer et udstillet værk. Opgaven lyder: Tegn og design et personligt *board* over dine fremtidsplaner, ønsker, valg og fravalg. Kan du illustrere dine overvejelser om familie, bosted, økonomi, uddannelser, fritid, faglighed og værdier - formet som et *pinball*-spil? På den baggrund får vi en uformel samtale om deres prioriteringer, imens de får indblik i ARKEN som inspirationskilde.

Den gode form

Bolden er givet op til en uge, hvor roller kan afprøves under stigende grad af deltagerstyring. Vi bruger skiftet fra skoledomænet bevidst til at operere med mindsket lærerstyring og planlagt lærerfravær. Eleverne reagerer myndigt på formen, og de træder ud af elevidentiteten. En af forklaringerne kan være: "Dobbeltautoriteten, vores indblanding, forvirrer dem". Den mandlige lærer lister ubemærket ud af lokalet på ARKEN. Står og lytter lidt med. Dialogen bliver åben, brobyggerne spørger løs og vinder samtidigt selvtilid til selvstændighed.

Den nye arbejdsform er blot en af de positive konsekvenser af forløbets længde, den løbende aktionsforskning og det faktum, at undervisere og institutioner er gengangere.

Herre i eget hus

Kulturværktøj spiller en vigtig rolle den første dag på museet. "Vi har jo ikke så meget erfaring med museer", siger en brobygger fra 10. klasse. De skal føle sig hjemme og have et sprog til at indtage museumsdomænet. Brobyggernes virksomhed og virkelighed på ARKEN er betinget af værktøj til analyse og handling. Derfor arbejder vi først med kulturelle koder, som er svære at sætte ord på.

Som formidler iværksætter jeg en øvelse, hvor brobyggerne beviser, at de både *har* og *kan* opnå erfaring til at udtrykke sig om kunst og institutionel praksis. I en ordløs performance og kompositionsøvelse, placerer og stabler deltagerne på skift siddetaburetter og skaber visuelle, abstrakte udtryk for ordene: "skole", "museum" og "klassisk kunst" og "moderne kunst". Løsningerne er mange. Især for kodeordet "skole". Stereotype opfattelser bliver udfordret fra start. Øvelsen virker godt, fordi de morer sig. De gør oprør - men på en konstruktiv og kreativ måde. I performedelen oplever de samtidig: deltagelsens betydning, plads til forskellighed, evnen til at 'være på' og strukturen i en kreativ arbejdsproces.

Fra idé til handling

Forløbet er tilpasset vekslende

udstillinger, institutionstype, elever og faglig linje. Grundlæggende for alle hold er deltageres mulighed for at omsætte indtryk fra udstillingerne i produktive aktiviteter. I kraft af praktiske workshops som relateres til kunstværkerne, oplever brobyggerne at værdidebat har betydning for praktiske valg og beslutninger. "Efter 10. klasse vil jeg på gymnasiet for at få en god grunduddannelse - og efter gymnasiet vil jeg gerne være designer, kunstner eller andre ting. Jeg elsker at tegne, male, forme og alt kreativt. Det er det, jeg vil bruge i min uddannelse." Ikke alle skal være kunstnere, men mange afklarer om de for eksempel kan lide håndværk, vil være ambitiøse, sociale, kreative eller selvstændige.

Aktualitet som motivation og evalueringssindeks

Opgaver og formidling fungerer bedst, når de er fagligt meningsfulde eller aktuelle. For eksempel indgår bedømmelsesparametre i brobygningsforløbet fra optagelsesprøven til designstudiet på Kolding Designskole:

- Din evne til at undersøge og registrere

Grundlæggende for alle hold er deltageres mulighed for at omsætte indtryk fra udstillingerne i produktive aktiviteter.

- Din evne til at frembringe og udvikle idéer
- Din evne til at behandle og udvikle form, materiale og funktion
- Din evne til at formidle og kommunikere

Punkterne følges op i midtvejsevalueringer over produktioner i tekstil- og digitalt design, billede, arkitektur, scenografi, film, lyd og fotoproduktion. Den øvrige evaluering består i logbøger, protokoller, elevproducerede evalueringer, afrapportering til uddannelsesvejleder samt evalueringsskemaer efter kerneaktiviteter. Produktion af logbog, videoportrætter, fremvisning af produktioner og evalueringsskemaer

foregår demokratisk og uformelt. Refleksionerne over museumsdagene spænder vidt: "Hvis undervisning på skolen var som på ARKEN, ville jeg pjække mindre", eller "jeg vil gerne tale med jeres IT-chef om en praktik". Forløbet vækker tanker om uddannelse samt lyst til handling. Og projektet viser sig bæredygtigt, når brobyggerne efter en uge kobler de nye erfaringer med søgning på uddannelsesportaler, vejledning og i samtaler med museets ansatte. Ved ugens udgang viser brobyggerne en nyvunden autonomi og myndighed, hvor de omsætter indtryk og færdigheder i produktioner samt overtager formidlings- og medieansvaret. De har forandret sig. •

OTTE DAGE PÅ ARKEN I NOVEMBER 2012

For andet år i træk har Produktionshøjskolen i Brøndbys fotolinje deltaget i et længerevarende forløb på ARKEN.

I forhold til al anden undervisning er ARKENs ramme unik. Uanset indgangsvinklen for den enkelte elev eller deltager så gør det indtryk og efterlader spor i sindet, når man bevæger sig rundt i et rum fyldt med verdenskunst. Når det rum bliver ens egen arbejdsplads og opgaven i høj grad handler om at komme med sit eget personlige udtryk, sker der noget nyt.

Vores elever er mellem 16 og 25 år, deres baggrunde og forudsætninger er meget forskellige, og lysten til at beskæftige sig med kunsten veksler ligeledes meget fra elev til elev.

Når vi tager afsted med en blandet flok elever, med alle de forskelligheder der kan være, er vores mål ikke en øget paratviden eller faglighed, men derimod at give eleverne en viden, der kan danne afsæt for deres måde at arbejde på fremover.

På en produktionsskole kan man være elev ét år. I det år er det i højere grad målet, at eleven afklares i forhold til fremtidige uddannelses- og arbejdsmuligheder, end blot at blive fagligt dygtigere til et bestemt fag.

Når vi bruger ARKENs tilbud, åbnes der op for fantasien og grænserne rykkes. Man bliver modig, og man tør satse i de opgaver, museet stiller. Det gør man fordi kunstværkerne, der fylder rummene omkring én, vidner om personlige satsninger, der er lykkedes. Lige så forskellige vi er, når vi kommer ind af

døren, lige så forskellige går vi ud igen efter otte dage på ARKEN.

Nogle elever gider ikke kunst, historie og teori eller at lave noget nyt og anderledes end det, de tidligere har gjort. Andre elever bliver ansporet af at arbejde med kunst og bliver begærlige

efter mere viden om alt. Men fælles er det, at de aller fleste, uden at tænke over det, arbejder anderledes end de gjorde før. De tænker mere åbent i forhold til opgaverne og bryder grænser og regler. Det er præcis der, vi vil have dem hen - at tænke på de lukkede døre som nogle, der kan åbnes. •

BROBYGNING HAR FORANDRET ARKEN

Museumsrummet har en masse at tilbyde unge i jagten på dannelse og uddannelse og ikke mindst i jagten på egen identitet.

De fleste uger i skoleåret kan man på museet mellem klokken 10 og 14 opleve unge mennesker i alderen 15 - 25 år. Disse unge bevæger sig hjemmefrem rundt i museets gallerier, ofte med en iPad eller et kamera i hånden, mens de filmer og fotograferer hinanden, arkitekturen og museets værker for at skabe nye fortællinger om dem selv og deres oplevelse med kunsten og museumsrummet. Det er vores opgave som formidlere at skabe relevans omkring museumsrummet og blive ved med at udvikle os, så vi som museum er en aktiv medspiller i uddannelse og dannelse af unge og måske ligefrem kan være med til vække lysten til læring.

Men der ligger en konstant udfordring i at gøre museumsrummet imødekomende og relevant for de unge som enkeltindivider, og for de uddannelsesinstitutioner som de unge allerede er en del af. Når de først er i museumsrummet, ligger der en spændende og lærerig opgave i at give de unge en følelse af tryghed og en fornemmelse af, at det også er deres rum og at den kunst og de temaer, de møder her også handler om dem og deres liv.

Derfor har brobygning ikke bare forandret ARKEN, jeg har også måttet forandre min måde at være formidler på.

Én underviser - én uge

De første prøveforløb udviklede vi i undervisergrupper, og op til tre undervisere underviste gruppen af unge på

de forskellige dage. Men som udviklingen af brobygningen skred frem, blev det mere og mere tydeligt at den kontinuitet, der ligger i at en enkelt underviser varetager hele ugens program, fra mandag ude på uddannelsesinstitutionen til fredagens evaluering af ugen på museet, var nødt til at være det bærende i en brobygningsuge på ARKEN. Det er min oplevelse at ved at starte brobygningsugen ude på de unges uddannelsesinstitution i rammer, der er kendte for de unge, bliver jeg et naturligt anker, når de unge næste dag er på fremmed grund på museet.

Hvem er jeg, og hvem er vi?

Alle museer er forskellige, og det spændende ved brobygning er at finde frem til det, vi som hus kan tilbyde de unge i deres søgen efter identitet og dannelse. Min egen forandring i min måde at formidle på har især bestået i at bruge mig selv som menneske langt mere i mødet med de unge brobyggere. Det overordnede tema har, i alle de forløb jeg har arbejdet med, været identitet og selvscenesættelse. Hvem er jeg, og hvordan kommunikerer vi det i fællesskabet med andre - bevidst eller ubevidst. ARKENs samling og arkitektur rummer gode rammer for arbejdet med identitet og selvscenesættelse. Som åbning til temaet har jeg altid brugt en øvelse, som jeg har med mig fra min tid som underviser på Statens Museum for Kunst, hvor en effektiv indgang til temaet om national identitet er at lade eleverne gætte og komme med

argumenter for underviserens nationale tilhørsforhold.

Denne lille øvelse har jeg udvidet og brugt som åbning på en brobygningsuge. Jeg lader eleverne gætte, hvem jeg er og beder dem komme med argumenter for deres påstande om min alder, etnicitet eller musiksmag. Denne lille simple øvelse virker som en iscenesættelse af mig som kunstformidler og som et helt menneske med et liv og en identitet, og samtidig giver det eleverne en fornemmelse af tryghed. De kan jo godt sige nogle ret fornuftige ting om den måde, hvorpå de opfatter mig som menneske. Derudover bliver de bevidste om, at de har nogle forkundskaber, og at disse forkundskaber kan bruges på museet, når de står over for et kunstværk, som de enten finder behag eller ubehag ved.

Hvad drømmer du om?

Hvad de unge får ud af en uges brobygning på ARKEN er først og fremmest en fortrolighed med museumsrummet, som de kun opnår, fordi de er på museet en hel uge. Derved opnår de en genkendelighed i forhold til de kunstværker, de igen og igen interagerer med.

Den tid, jeg har med de unge i en brobygningsuge, betyder, at jeg kan lære de unge at kende som individer. Det betyder, at jeg kan tage udgangspunkt i den enkelte unges møde med kunsten lige der, hvor de er i deres liv lige nu. Det

giver de unge på et brobygningsforløb en fortrolighed med at færdes i museumsrummet og med at forholde sig til den kunst, de møder. Den lange dialog afsluttes med at de unge den sidste dag i forløbet filmer, hvad de drømmer om. Filmen tager udgangspunkt i et kunstværk på ARKEN, som de har en æstetisk eller indholdsmæssig relation til.

Hele forløbet giver de unge tid til at reflektere over sig selv. Kunstværkerne får værdi for de mange unge, fordi museumsrummet gøres tilgængeligt som refleksionsramme i brobygningsforløbene. En refleksion som for de fleste

“Kunstværkerne får værdi for de mange unge, fordi museumsrummet gøres tilgængeligt som refleksionsramme i brobygningsforløbene”

af os er nødvendig, når vi skal vælge retning i vores liv. Heri ligger styrken i

brobygning, og derfor har brobygning forandret ARKEN. •

10. COM FRA ENGSTRANDSKOLEN I HVIDOVRE

Vi valgte også ARKEN, fordi der er mulighed for at arbejde tværfagligt og bruge iPads i forbindelse med et kreativt og visuelt udtryk.

10. COM (medie og kommunikation) på Engstrandskolen har været i en uges brobygning på ARKEN. Fokus har været på INDIA : ART NOW og INDIA : FASHION NOW-udstillingerne og på dele af museets samling. ARKEN er et rigtig godt brobygningssted, fordi det giver os mulighed for at tale med de unge mennesker om, hvilke uddannelser der eksisterer og for at tale om, hvad kunst egentligt er. De fleste unge

har en forestilling om, at kunst er noget med et guldaldermaleri i en gammel ramme på en væg, så det er en stor oplevelse at komme på ARKEN og opleve, at kunst også kan være interaktiv. Det er meget vigtigt at rokke ved deres forståelse af, hvad kunst er for en størrelse. Vi valgte også ARKEN, fordi der er mulighed for at arbejde tværfagligt og bruge iPads i forbindelse med et kreativt og visuelt udtryk. Det er noget,

vi ikke selv har mulighed for på skolen, og her har ARKEN spillet en vigtig rolle. Ydermere er det vigtigt også at rykke undervisningen ud af de traditionelle klasseværelser og lave undervisning i selve udstillingerne.

Alt i alt har det været et meget positivt forløb. Vi er meget glade for ARKEN som brobygningssted og samarbejdspartner. •

ARKEN ER BLEVET EN DEL AF VORES HVERDAGSBEVIDSTHED

ARKEN er taget på besøg hos **CPH WEST**, museets samarbejdspartner i ARKEN Brobygning. CPH WESTs uddannelsesleder **Stephanie Halse** fortæller om, hvad samarbejdet har betydet for dem.

“Samarbejdet med ARKEN har været et springbræt til at tænke i nye baner. Udover samarbejdet omkring brobygningsforløb, bruger vores lærere museet i deres uddannelsesforløb. I stedet for at vi altid skal tage til København, så kan eleverne komme på ARKEN og opleve, hvordan deres fag bruges i virkeligheden. For eksempel har beklædningshåndværkerne studeret den indiske modeudstilling, mens smedelærlingene har brugt arkitekturen til at studere, hvordan jern bruges i en anden skala end på skolen,” fortæller Stephanie Halse, der er uddannelsesleder med ansvar for teknisk afdeling og brobygning på Vestegnens største uddannelsesinstitution med 4000 elever og 500 ansatte. Gennem de sidste to et halvt år har hun været museets primære samarbejdspartner i udviklingen af brobygningsforløbene.

Fra 4 uger til 4 dage

“Tidligere kom de unge i brobygning i fire uger. De oplevede, hvad det vil sige at gå på en ungdomsuddannelse og nåede at være her så længe, at de fornemmede hverdage i uddannelsen. På den måde blev de ikke kun forblændet

men fik også smagen af hverdagen og et realistisk billede af, hvad det vil sige at gå på en ungdomsuddannelse. Sådan er det desværre ikke længere. Efter flere nedskæringer skal de unge i dag ofte nå at opleve to uddannelser på fire dage!”

Stephanie Halse fortæller, at selv om brobygningsordningen er blevet voldsomt ændret over de sidste fem år, så har CPH WEST alligevel valgt at prioritere ordningen højt, da de oplever, at det er et godt redskab, de unge kan bruge, når de skal træffe deres første store valg i livet. “Der findes i dag 110 erhvervsuddannelser, de unge kan vælge imellem. Man får ikke en fornemmelse for uddannelserne ved at læse en brochure. Når de unge har været igennem brobygningen, er de mere afklarede, når de starter på en uddannelse.”

Afklaring

Forløbene på ARKEN adskiller sig fra andre brobygningsforløb fordi de unge, i stedet for primært at fordybe sig i én uddannelsesretning, undersøger deres egne interesser gennem arbejdet

med udstillingerne og samtalerne med hinanden og en vejleder. I forløbene på museet får de sat ord på, hvad de er gode til, og hvor de gerne vil hen. Man kan sige, at museets alternative forløb fokuserer på, hvad de unge vil efter en uddannelse for derigennem at hjælpe dem til at træffe et mere kvalificeret uddannelsesvalg. De fleste unge kender kun til en brøkdel af de uddannelsesmuligheder, de har, så det giver god mening at undersøge sig selv, inden man skal vælge mellem 110 muligheder. CPH WEST er som uddannelsesinstitution garant for at forløbene, som museet udbyder, er i overensstemmelse med ministeriets retningslinjer på området. Der er derfor en tæt dialog mellem ARKEN og CPH WEST, så begge institutioner hele tiden kan stå inde for de forløb, som udbydes. Stephanie Halse forklarer: “Vi ved godt, at ikke alle deltagerne i et forløb på ARKEN nødvendigvis starter en uddannelse på CPH WEST, men gennem forløbene bliver de unge bekendt med, at der findes mange forskellige uddannelsesmuligheder, og at vi har optag hver femte uge. De unge, som vælger at starte på CPH WEST, kan forholdsvis problemfrit skifte

mellem uddannelser, hvis de har valgt forkert i første omgang.”

Svære valg

Fra at blive holdt i hånden gennem folkeskolen, skal de unge pludselig vælge, i hvilken retning deres liv skal forme sig. Og ikke nok med det, hvis de starter på en teknisk uddannelse, skal de selv skaffe en læreplads. Det er en stor mundfuld, særligt hvis de kommer fra hjem, hvor forældrene ikke har en uddannelse og måske heller ikke et job.

“For at kunne klare sig handler det ofte om at have et godt netværk. De

unge, som vælger de tekniske uddannelser, bliver stillet over for nogle meget udfordrende valg, som gymnasieelever ikke møder på samme måde,” siger Stephanie Halse. “Efter et halvt år skal de have fundet en elevplads, ellers kan de ikke fortsætte deres uddannelse. I dag har halvdelen af de elever, som starter på en teknisk uddannelse, en elevplads.”

CPH WEST arbejder intenst på at hjælpe de unge med at skaffe praktikpladser, men det kan være svært, hvis ikke eleverne er motiverede. Stephanie Halse forklarer at én måde at hjælpe

de unge, kan være ved at guide dem hen på uddannelser, som de har mulighed for at gennemføre.

“Det kan godt være, at de fleste drømmer om at blive automekanikere, men hvis de kan få en uddannelse og et arbejde som smed, så er det måske et mere fornuftigt valg, som gør at de kan realisere mange af de andre drømme, de også har.” På den måde giver det god mening, at de nye brobygningsforløb primært fokuserer på de unges drømme og ikke alene på uddannelsesretningen.

•

TÅRNBY UNGDOMSSKOLE I BROBYGNING

UNGDOMSSKOLEN HAR I DET FORLØBNE ÅR HAFT GRUPPER AF ELEVER I BROBYGNING PÅ ARKEN.

Disse brobygningsforløb har kvalificeret det samlede brobygningstilbud, da de har henvendt sig til grupper af elever, som ikke har kunnet se sig

selv i et ordinært brobygningforløb. Forløbene har også vist sig at styrke en del af de uafklarede elever, da forløbet giver mulighed for at reflektere over

egne ønsker og kompetencer. Brobygningforløbene er blevet evalueret meget positivt både hvad angår indhold og undervisere. •

MELLEMVÆRENDE OG MANGFOLDIGHED

Kan museer producere broer, der skaber selvværd og lyst til læring?

Hvorfor er det en demokratisk udfordring at gøre museer relevante for unge? Kulturstyrelsen støtter initiativer, som bidrager til at fremme rammebetingelser for en omstillingsproces af museernes rolle i samfundet gennem en prioritering af unge. Initiativerne skal bidrage til, at museerne proaktivt bringer deres viden i spil lokalt, nationalt og internationalt - og dermed til at konsolidere en professionel udvikling af museumsformidlingen i samspil med den globale udvikling.

Et fælles projekt

Museerne forvalter kunst, kultur- og naturarv og udgør offentlige videnscentre og læringsmiljøer, der kan danne ramme om dannelse og livslang læring. Museer er midt i en transformationsproces i forhold til deres formidling af viden. Det er en udvikling fra en enstemmig, autoritær transmittering af viden til udvikling af et flerstemmigt refleksionsrum, hvor viden er til forhandling. Museets rolle er ikke længere at præsentere én sandhed om et givent område, men kvalificeret at præsentere forskellige muligheder og bringe viden i spil. Museernes formidling af viden er et fælles projekt mellem museum og borgere - mellem museum og det omgivende samfund. Det indebærer blandt andet, at udstillinger er vidensproducerende processer frem for statiske udsagn.

Både i Danmark og internationalt har museer og uddannelsesinstitutioner fokus på vidensdeling og vidensproduktion i relevante og kvalificerede rammer. Det er en udvikling, som er forårsaget

af et igangværende paradigmeskifte i adgang, omgang og definitioner af, hvad vi forstår ved viden i et socialt og globalt komplekst samfund.

Diskussionen omfatter både en nytænkning af hvor og hvordan vidensproduktion finder sted samt kvalitet og relevans af viden. Den italienske filosof Umberto Eco har for eksempel introduceret en skelnen mellem organisk og akademisk intellektuelle, der reflekterer behovet for et nyt komplekst vidensparadigme, som også inkluderer

ikke-akademisk viden, og som ofte er lokalt forankret.

Nye professionelle metoder

Museernes nye rolle kræver nye professionelle kompetencer og ny forskning i den vidensproduktion, der finder sted og kan finde sted på museerne. Det betyder, at museernes selvforståelse, som den kommer til udtryk i organisationen og blandt dens medarbejdere, bliver udfordret. Museerne er i gang med at udvikle nye professionelle metoder og nyt indhold i lærende partnerskaber

med blandt andre unge borgere og institutioner i samfundet.

Museernes brugerundersøgelser har dokumenteret, at unge er de mest underrepræsenterede på museerne. Unge mellem 14 og 29 år udgør kun halvt så mange på museerne, som i hele den danske befolkning. I forlængelse af brugerundersøgelsens resultater har Kulturstyrelsen iværksat en målgruppeundersøgelse med fokus på potentialer og barrierer i unges brug af museer. Undersøgelsen viser blandt andet, at unge vil deltage aktivt, og at mange unge ikke har lyst til at bruge museerne i deres fritid, fordi de har dårlige oplevelser med skolebesøg.

Unge er samfundets vigtigste potentiale og repræsentative for befolknings sammensætningen og seismografer for samfundsudviklingen. Museerne har brug for unges viden om samfundets 'jordrystelser' for at blive centrale videnscentre og læringsmiljøer, der er forudsætningen for at museernes viden kan bidrage til at styrke udvikling af medborgere i Danmark. Resultaterne af undersøgelserne og erfaringer fra projekter i Danmark og internationalt har været udgangspunkt for Kulturstyrelsens anbefalinger til både museer og kommuner:

- Museerne skal, i dialog med unge, udvikle ungestrategier, som indeholder konkrete resultatmål for museets arbejde med inddragelse og dannelse af unge som aktive medborgere.
- Kommunerne skal inddrage museerne som en læringsressource i deres uddannelses- og kulturpolitiske strategier. Museerne kan bidrage til unges uddannelse og identitetsdannelse – både i formelle og uformelle læringsammenhænge.

Dannelse idag

Dannelsesbegrebet har fået nyt indhold. Det handler om, at vi med dannelse får redskaber til at navigere i et komplekst samfund og en globaliseret verden. Unge orienterer sig og forstår

“Lærende partnerskaber mellem museer og uddannelsesinstitutioner, i form af brobygning, er et centralt værktøj til udvikling af museernes relevans i samfundet, hvor social og kulturel kompleksitet er et grundvilkår.”

sig selv, primært, gennem sociale medier. Dannelse i dag omfatter kulturel bevidsthed, men også kompetencer som social intelligens, mediekendskab og evnen til at kommunikere. Dannelse er forudsætningen for, at vi kan håndtere de udfordringer, vi står over for som individer og samfund.

De statslige og statsanerkendte museer er forpligtede til at følge den danske museumslov, som har fem søjler: indsamling, registrering, bevaring, forskning og formidling. De nye krav og forventninger til museerne betyder, at de professionelle standarder til forskning og formidling er i fokus med henblik på, at museernes forskningsbaserede viden bliver en aktiv ressource gennem professionelle pædagogiske og didaktiske kompetencer.

Museumsdidaktik

Didaktik beskriver, forstår og forholder sig kritisk til aktuelle og fremtidige dannelsesmæssige problemer og udfordringer. Museumsdidaktik er en forudsætning for museernes professionelle og bæredygtige udvikling. Derfor giver udvikling af museumsdidaktik i partnerskaber og samarbejder mellem museer og uddannelsesinstitutioner mulighed for at tænke grænseoverskridende for at udvikle museernes læringspotentialer. Museumsdidaktik er med andre ord en central nøgle til udvikling af museer

som demokratiske dannelsesinstitutioner, der bidrager til sammenhængskraft og medborgerskab. ARKENs brobygningsprojekt har modtaget støtte fra Kulturstyrelsens udviklingsmidler, fordi museet arbejder strategisk med at inkludere unge i en progressiv udviklingsproces, der udfordrer museets mulighedsrum. Brobygningsprojektets partnerskab, med ungdomsuddannelser og unge med forskellig social og kulturel baggrund, er et modelprojekt, der viser at unge er en forudsætning for udvikling af museer, der kompetent og relevant bidrager til bæredygtig udvikling af et socialt og globalt komplekst samfund.

Lærende partnerskaber mellem museer og uddannelsesinstitutioner, i form af brobygning, er et centralt værktøj til udvikling af museernes relevans i samfundet, hvor social og kulturel kompleksitet er et grundvilkår. I Ishøj kommune, hvor ARKEN ligger, består befolknings sammensætningen af borgere med 86 forskellige nationaliteter. Det betyder, at museet med brobygningsprojektet har fokus på kommunens kulturelle diversitet som et potentiale og på udvikling af en interkulturel praksis.

Interkulturel kommunikation

Den tyske sociolog Georg Simmel (1858-1918) reflekterede allerede for hundrede år siden over potentialerne

i interkulturel kommunikation og beskriver udfordringerne i sin artikel "Der Fremde"(1908). Simmel definerer den fremmede, som den der kommer i dag og bliver i morgen, og som ikke har været der fra starten. Det betyder en anden interpersonel relation. Et forhold der er karakteriseret ved at den fremmede, som er fysisk nær, er socialt på afstand. Et individ kan være del af et system i rummelig forstand, men ikke være inkluderet i social forstand. Det er denne position, der betyder at en fremmed i systemet kan tilføre det ny værdi.

Georg Simmels skematiserede sociologiske overvejelser beskriver de mekanismer, brobygningsprojektet er baseret på. Med kunstmuseets arkitektur og kunst som redskab og vidensressource har museet formået at skabe rum for, at

unge mennesker kan finde mening og retning. Projektet har formået at skabe rammer om mellemværender, der bygger på en mangfoldighed af viden og erfaringer og dannes i samspil med andre.

ARKENs brobygningsprojekt i partnerskab og samarbejde med ungdomsuddannelserne viser nye veje for udvikling af relevante museer. Samtidig er ARKEN i gang med et stort projekt, der ved at grave en kanal rundt om museet placerer museet på en ø, der betyder, at man skal passere en fysisk bro for at komme ind på museet. Sidstnævnte projekt kan henlede opmærksomheden på en international debat om vigtigheden af, at museer gentænker sig selv som kulturinstitutioner, der ikke agerer, som om de var isolerede

øer uden kontakt med og relevans for det omgivende samfund. Derfor kan ARKENs to brobygningsprojekter virke paradoksale, men i dette tilfælde synes det fysiske projekt at være en materialisering og manifestation af førstnævnte brobygningsprojekt, der markerer en udvikling af museets professionelle kompetencer. ARKENs brobygningsprojekter er modelprojekt for udvikling af museernes rolle som demokratiske dannelsesinstitutioner i det 21. århundredes videnssamfund, der kan skabe konstruktive med- og modspil til social og kulturel udvikling. •

Kulturstyrelsens formidlingsplan:
<http://www.kulturstyrelsen.dk/kulturarv-import/import-2/museer/om-museerne-i-danmark/indsatsomraader/formidlingsplanen/>

Publikationer:
<http://www.kulturstyrelsen.dk/publikationer/>

